

ikke vare saa frit stillede i Forhandlingerne om Statsbanernes Lønningslov som overfor de andre Lønningslove. Vi gik saa højt op, at Generaldirektøren for Statsbanerne kunde begynde med en Lønning paa 10,000 Kr., der steg til 13,000 Kr., og de Direktører, der bleve ansatte, begyndte med 8,000 Kr. og sluttede med 9,800 Kr. Henset altsaa til, hvad vi i de senere Aar ere gaaede til for de øverste Embedsmænds Vedkommende i andre Etater, kan der neppe være meget at indvende mod de her stillede Forslag. At det imidlertid gaar noget højere end til de Grænser, vi mente at maatte sætte for nogle Aar siden, vil jeg ikke undlade at bemærke. Paa den anden Side maa det erindres, at vi leve i en Tid, hvor alt er dyrt, saa det følger af sig selv, at naar vi skulle revidere Lønningslove, kunne vi ikke vente at komme nedad, tværtimod. For øvrigt glæder det mig at se, at Forhøjelsen for Assistenten, Skrivere og Bude er foreslaaet, som sket er. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Christian Rasmussen: Jeg kan paa mit Partis Vegne slutte mig til Tanken om at forhøje de i det foreliggende Lovforslag omhandlede Embedsmænds og Bestillingsmænds Lønninger, idet det maa erkendes, at de Lønninger, der for Tiden betales i de ministerielle Kontorer, ikke svare til Retfærdighedens rimelige Krav. Om det just skal være de Lønninger, der findes i det her foreliggende Forslag, som man bør gaa til, eller om man, som nævnt af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem), maaske kan reducere dem noget, skal jeg ikke komme ind paa, men det forekommer mig ved at se Lovforslaget igennem, at ikke mange af de Lønninger, der foreslaas, ere for høje. Selv om man her gaar noget videre, end Lønningsudvalget ved tidligere Lejligheder er gaaet, er jeg paa det rene med, at langt ned komme vi vist ikke.

Jeg skal blot foruden for saa vidt at give Forslaget min Tilslutning udtale min Tilfredshed med en enkelt Bestemmelse, der findes i den forelagte Lov, nemlig, at man sætter Tidsfristen for de enkelte Lønningstillæg til de lavere-lønnede Bestillingsmænd til kun to Aar. Det er et stort Fremskridt. Jeg har ved tidligere Lejligheder haft den Tanke fremme, at man burde give Folk med lavere Lønningens Lønningstillægene saaledes, at de i

en forholdsviis kort Aarrække komme op paa højst Løn, saa at de fik denne paa et Tidspunkt af deres Liv, hvor der stilles størst Krav til dem. Det er ikke lykkedes tidligere at komme dertil, men Begyndelsen er altsaa nu gjort her, og jeg haaber, at man ved lignende Lejligheder senere vil fortsætte dermed. Jeg finder ikke Anledning til at gaa ind paa Enkeltheder i Forslaget, men jeg skal blot, som nævnt før, yde det min Tilslutning, idet jeg finder det aldeles nødvendigt, at de paagældende Embeds- og Bestillingsmænd faa deres Lønninger forhøjede.

Poul Christensen: Ogsaa jeg kan erkende, at dette Lovforslag, der har været ventet i lang Tid og for Resten ogsaa tidligere har været bebudet ret stærkt fra Ministeriet, er kommet frem i en Form, som jeg kan billige. Jeg kan derfor slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne fra de to foregaaende Talere, idet jeg skal bemærke, at det er ret store Beløb, det her drejer sig om, idet det er en talrig Klasse af Embeds- og Bestillingsmænd, som det gælder, jeg tror 5—600. Det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem) nævnedes, at Forslaget vilde medføre en Merudgift af 267,000 Kr. Man maa imidlertid tage i Betragtning, at Pensionsbyrden ikke er medregnet, saa man kommer ikke saa lidt højere op. Det er altsaa ikke Smaaebeløb, det her drejer sig om, men vi ere jo alle enige om, at de Embedsmænd, der gøre et godt og solidt Arbejde, skulle have en ordentlig Løn.

Lovforslagets Enkeltheder mener jeg nærmere maa kunne drøftes i et Udvalg. Der er dog et Punkt, paa hvilket jeg vil henlede Udvalgets Opmærksomhed i dets kommende Arbejde, og det er Spørgsmaalet om, hvorvidt den Arbejdskraft, som disse Embeds- og Bestillingsmænd raade over, udnyttes af Ministerierne, om det alligevel ikke er saa, at der er langt flere Embedsmænd, end der trænges til, jeg tror det. Jeg ser nok, at der staar i Bemærkningerne, at Funktionærerne i Centraladministrationen ikke blot skulle være til Raadighed i Kontortiden, men ogsaa i øvrigt skulle stille deres Arbejdskraft til Ministeriets Raadighed, naar og saa ofte det behøves, men jeg ser paa den anden Side, at dette Krav samtidig ophæves, idet den næste Udtalelse i Bemærkningerne tilintetgør den første. Jeg har i sin Tid sammen med det for Øjeblikket udelukkede Medlem for Vinderup (Svendsen) haft Lejlig-